Luxembourg, 13. mai 2024

PRESSEMELDING 06/2024

Dom i sak E-8/23 *Trannel International Limited*

Skillet mellom administrative tillatelsesordninger og tjenestekonsesjoner i forbindelse med en eksklusiv rett til å tilby pengespill på hest

EFTA-domstolen ga i dag en rådgivende uttalelse som svar på spørsmål forelagt av Oslo tingrett om begrepet kontrakter for tjenestekonsesjoner etter Direktiv 2014/23/EU om tildeling av konsesjonskontrakter («direktivet») artiklene 5 nr. 1 bokstav b) og 10 nr. 1, og administrative tillatelsesordninger som ikke omfattes av direktivet.

I saken for den anmodende domstol krever Trannel International at tildelingen av enerett til å tilby pengespill på hest til Stiftelsen Norsk Rikstoto kjennes uten virkning på grunnlag av at den er i strid med EØS-retten, særlig direktivet.

Ved anmodningen om rådgivende uttalelse søkte Oslo tingrett hovedsakelig veiledning om når en tildeling av en enerett til pengespill skal betraktes som en administrativ tillatelsesordning som faller utenfor anskaffelsesregelverket, og når den skal betraktes som en tildeling av en tjenestekonsesjon etter direktivet artikkel 5 nr. 1 bokstav b).

Domstolen kom til at for å vurdere om en tildelingen av enerett til å tilby pengespill på hest til en stiftelse som er organisert på lignende måte som Norsk Rikstoto utgjør en tjenestekonsesjon, må det tas hensyn til om rettigheten er underlagt en gjensidig bebyrdende kontrakt mellom én eller flere markedsdeltakere og én eller flere offentlige oppdragsgivere, som har en tjenestekonsesjon som formål, er inngått skriftlig, mot vederlag og til fordel for innkjøpsmyndigheten, som er rettslig bindende for begge parter og som kan håndheves rettslig. Administrative tillatelsesordninger, på den andre siden, som gir en tillatelse til en markedsdeltaker, regulerer og fastsetter vilkårene for utøvelse av virksomheten, samtidig som markedsdeltakeren fritt kan slutte å yte tjenesten, og som ikke kan håndheves rettslig, er ikke omfattet av direktivet.

Domstolen kom videre til at ikrafttredelsen av direktivet ikke har endret på skillet mellom tjenestekonsesjoner og administrative tillatelsesordninger, og at hverken det faktum at et eventuelt overskudd for den som er tildelt eneretten disponeres over av staten gjennom forskriftsregulering, eller organisasjonsstrukturen til den som er tildelt en enerett, er relevant for vurderingen av om ordningen utgjør en tjenestekonsesjon.

Til slutt kom domstolen til at det ikke har betydning for unntaket i direktivet artikkel 10 nr. 1 at den nasjonale lovgivningen som eneretten er tildelt med hjemmel i, ikke uttrykkelig navngir rettighetshaveren, eller at den stiftelsen som er tildelt eneretten også har blitt tildelt denne retten uavbrutt etter tidligere nasjonal lovgivning.

Avgjørelsen er tilgjengelig i fulltekst på EFTA-domstolens nettside, se www.eftacourt.int.

Denne pressemeldingen er et uoffisielt dokument, og er ikke bindende for EFTA-domstolen.